

LECTORIBVS.

Qvae me causa impulit ut Chrestoma-
thian primo Ciceronianam ederem,
alteramque deinde Plinianam, eadem
fecit, ut tertiae etiam Graecae concinnandae,
quantulumcunque id est opellae nostrae, im-
pendere non dubitauerim. Cum enim nihil
periculi videatur, ne eclogaria illa industria,
quae Liuum nobis, Trogumque & ICTORUM
libros, & ex Graecis Dionem praesertim,
Polybiumque vel mutilasse dicitur, vel maiore
sui parte intercepisse, ut nunc res sunt, detri-
menti aliquid capiant Cicero, Plinius, vel,
quorum hic damus eclogas, Graeci; optabile
autem sit, iuuenes (qui sero nimis nosse ma-

**

ximos

ximos aeiui sui homines, quin semper ignorasse magna ex parte, ab aliquo inde tempore videtur) vel ex unguibus cognoscere leones, & suavitate *laudabilium*, quos veteres dicere solebant, locorum inuitatos cupiditate quadam incitari, in ipsos euagandi hortos, vnde flores eiusmodi legi posse animaduerterint: nemo credo reprehendendum putabit qualcunque studium nostrum iuuentuti, cui aetatem dicauimus nostram, etiam hac in re pro virili parte inferuendi. Neque illud, puto, dicet quisquam, non eos a nobis locos esse dilectos, qui iuuenum ingenii & rationibus sint accommodati. Superefst, vt quam facile ipsum se institutum nostrum tuebitur, tam feliciter etiam rationem illius prosequendi idoneis iudicibus probare possimus. - - - Et probauimus, quod vel inde appetat, quod post alterum annum denuo est hic libellus edendus, & nunc editur tertium. Bonum illud omen interpretamur Graecis literis, & tanto lubentius horas aliquot emendationi tribuimus. Qua in re multum nos subleuauit accurata diligentia, & humanitas IO. HEINR. KROMAYERI Excellentissimi harum litterarum, & omnis adeo humanitatis in Ienensi Academia Doctoris publici, qui cum interpretandum hoc opusculum nobilissimorum iuuenum coronae suscepisset, cum optimis loca

loca fere singula editionibus contulit, suarumque mihi obseruationum pro amicitia nostra copiam fecit liberaliter. Huic tertiae editioni profuit CL. ERNESTVS meus, praesertim in Xenophonteis. Hinc igitur factum est, vt quae in superiori editione vel peccata fuerant, vel pro conjecturis nostris posita (de qua re iam non amplius attinet dicere) ea iam emendatius, certiusque proponantur. Sunt tamen duo tria loca in quibus conjecturae nostrae locum aliquem reliquimus. Qua in re non dissimulo, libertate me paulo maiore in constituenda lectione vsum esse, quam sumturus mihi fueram, si integer aliquis eorum scriptorum edendus fuisset, quorum hic damus eclogas. Cum enim adolescentium aetati consutum hic eatur, illud vnicum, certe antiquissimum spectaui, vt intelligent etiam non nimis acri ingenio praediti, aut longo vsu firmati, quidquid propositum est: praesertim cum metuendum non sit, ne qua inde labes inferatur libris optimis, quos summa religione tractandos ita censeo, vt magno opere eorum displiceat audacia, qui ad emendandum, utinam non plerumq; ad corrumpendum! prouolant, cum primum aliquid non intelligunt, intellecturi facilius, nisi ad legendum adferrent morbum animi satis illum grauem, qui facit, vt corrupta omnia & sine opis indigentia illis

videantur: medico non dissimiles, si quis ita infaniret, ut sanos homines non clystere tantum injecto, aut vena pertusa, aut prouocato sudore vel vomitu, macerare, verum etiam dentes iis euellere solidos, quin membris integrismutilare inuitos & clamantes conetur; aut Procrusti de fabula latroni, longos homines truncanti, & breues tormentorum ope producenti, donec in lectum suum minime hospitalem utriusque conuenirent. Quod versionem Latinam non adieci, illud iusto ut arbitror, consilio factum est. Ex quo enim tempore in schola vel discendi causa vel docendi versatus sum, animaduerti, pestem illam capitalem Graecarum literarum esse, quod Graecis libris fere talibus utuntur adolescenti, quibus Latina interpretatio adiuncta e regione est. Cum igitur interpretari iubentur aliquid, primo verba aliquot Graeca legunt, tum his subiiciunt Latina totidem circiter; qua in re tanto facilius non praceptorii quidem, nisi is plane hebes sit, sed sibi sucum faciunt, a quo tempore Leusdenianae illae editiones Noui Test. Graeco-Latinæ scholas inundarunt, verbum verbo reddentes si non Latino, at certe barbaro; unde illud etiam quasi corollarii loco, damni accedit, ut sordes quaedam Latini sermonis tanto magis apud eos inolescant, & articuli praesertim praepositui ratio, quoties ille non nominibus iungitur, ita obscuretur, ut frustra

ita infas-
tantum
o fudore
entes iis
nutilare
rusti de
ani, &
donec
virique
am non
factum
scendi
duerti,
erarum
vntur
atio ad-
interpretari
Graeca
dem cir-
receptor
i fucum
illae edi-
las jun-
Latino,
i corol-
dam La-
olecant,
quoties
uretur, v
fructu

frustra sint luculentissimae ea de re praceptiones. Huic igitur malo non commodius occurri posse putabam, quam si in manus tradatur pubi scholaisticae liber illo ignorantiae propugnaculo (de honore bonarum interpretationum atque vsu nihil quidquam detractum cupio) quod ganeum etiam iuuenum, qui Graece discere debent, dixeris, destitutus*. Ne tamen difficultas nimis magna obiici videatur, illis praeter caeteros, quos paupertas, bona mentis foror, vel alia quaecunque causa, ab vsu Lexici maioris excludit, adieci indicem ita copiosum, ita vsu

** 3 faci-

* MOSES DV SOVL V. C. qui ad Plutarchi vitas Londini 1500 XXVIIII 5 voluminibus 4. studio Bryani editas, cum is operi immortuus esset, praefatus est, in fine huius praefationis, vbi de causis agit, cur pauci Graece discant hodie feliciter, etiam ponit morem versionum ad latus ponendarum. Et paulo post, qui igitur, inquit, Graece discere velint, Graecas editiones veteres in manus sumant, in quibus Latini nihil est - - omnia per se, quantum possunt, ope Lexici intelligere nitantur: in margine Lexici (quin in ipso etiam quem legunt libro) quae molestiam crearunt adnotent. Perfectum sic accurate librum repetitis lectionibus sic sibi familiarem reddant, - - - spondeoque paucis annis futurum, ut magna cum voluptate magnoque cum fructu quoscunque opus fuerit euoluere. & intelligere libros Graecos possint &c.

facilem, & ad hunc ipsum libellum accommodatum, ut apud illos, qui vel mediocrem adferunt diligentiam, facile interpretationis vicem sustinere possit. Quia in re tamen admonitos velim, quicunque seuera lege proficere non detrectant, ut quam saepissime ad Scapulae Lexicon recurrent, neque satis habeant, quid hic unaquæque vox sibi velit ex indice cognoscere, sed integras, ut ita dicam, familias a suo capite latissime non nunquam diffusas ordine concinno recensitas intueantur. Cui consilio si quis fideliter obtemperauerit, ei hunc ipsum libellum viam muniturum confirmo ad Graeciam vniuersam non magna cum difficultate peragrandam: poetas excipio, a quibus hic abstinui volens, ad quos tamen ipsos non mediocre sibi subsidium comparauerit, qui hanc sibi Chrestomathian familiarem reddiderit: in qua etiam ab omni notarum longiorum syrmate abstinui volens, cum id iam quidem agerem vnicce, ut familiaritatem aliquam cum Graecis ipsis iuuentuti propinarem. Sed viros etiam putarim reperire hic, quod non ingratum ipsis sit, Demosthenis encomium Lucianeum, transposita vna pagina exempli eius, e quo nostra quae extant, deriuata sunt omnia, misere olim luxatura

cor-

corruptum, & nunc, nisi egregie fallimur,
repositione curatum feliciter. Neque enim
dubitabamus illam emendationem publicae
etiam luci exponere, postquam non improba-
ri eam sensimus viris doctis, & idoneis harum
rerum arbitris, quibuscum per literas eam
communicauimus.* Verum vt cunque caetera
fue-

* Nominari se non aegre feret vir veteri mihi amicitia
coniunctissimus, & carus summo merito suo literatis prope
omnibus, C. A. HEYMANNVS, V.S.R. qui iam anno
saeculi XXI omni exceptione superiorum iudicauit, & dignam,
cui acclametur vetus illud feliciter. Neque irascetur vir &
ipse Celeberrimus CL. HEMSTERHVIS, hic indicari,
ipsum literis post aliquando, sed eodem anno ad me datis
significasse, eadem sibi quae mihi de illa transpositione in
mentem venisse: neque sibi tantum, sed etiam MOSI DV
SOVL V. C. qui olim in Luciano perpoliendo elaborauerit.
Adicere ista visum est, ne quis forte vel de nobis aliquid
suspicetur, vel de viro docto, qui nuper in Miscellaneis
Britannorum observationibus, paullo post priorem huius
libelli editionem eandem fere emendationem proposuit, nisi
quod vna praesertim in re diuersum a me sentit, quod suo
loco indicaui. Conferat, qui volet, Miscellanearum obser-
vationum, ut apud Belgas eduntur Vol. 2. To. 3. p. 368 sqq.
& iudicet, cui felicius res successerit. A vanitatis quidem
& ieconi cuiusdam plagii criminis me ipsa temporum ratio,

fuerint, illud quidem vehementer optamus, ut ad studiosam iuuentutem porro fructus aliquis laboris nostri atque industriae perueniat; quod tanto fiet facilius, si Xenophontea primum tractentur, cuius lacte & melle quasi satulli confirmatores deinde ad reliqua venient.

facile autographis laudatissimorum virorum confirmandas reliquos viros doctos candor suus, pudorque, & reliqua de bonis literis merita, absoluunt.

Ista adiicere visum est Lips. a. d. II Dec.

1610 CC XXXIII.

I. Ex